

ביצד צולין פרק שביעי פסחים

מסורת
השם

פ"ה א כ"מ ט"ח מ"ה
מכללת ארסות
לג.ה.כ. א. ע"ש ע"ד
ס"ה ה"ה ט"ח :

א אמרת בשלמא בשר נינהו כו' . ואין להקשות אי בשר נינהו לילגינהו דלחזו בשר גמור הוא שיהא טעמם כטעם בשר מיהו לענין שריפה בעי למימר דליהו בשר : **ל** נצרכא אלא לשמונו . קשה דברישי גיד הגשה (מולין פט.) פריך בטתן טעם והא תנן ירך שנתבשל זה גיד הגשה אם יש זה בטתן טעם אסור והשתא דילמא הא דקתני אם יש זה בטתן טעם מאסו שמונו גיד הגשה קאמר דהבא קרי ליה גיד ושם פירשתי :

ליתן בקר שני לשריפתו . וא"כ אי אסור לשורפו בליל מולאי

י"ט עד הבקר היכי מוכח * דאין שריפת קדשים דוחה י"ט הא על כרחיך גזירת הכתוב היא דהא אפי' בלילה שהוא חול אסור לשורפו וי"ל דכיון דאסור לשורפו בבוקר ראשון ילפינן שפיר דאין שריפת קדשים דוחה י"ט והא דאסור לשורפו בליל מולאי י"ט אין תימ' שכן מלני בשלמים שאין נאכלים לאור שלישי ואפי"ה אין נשרפין עד היום כדלמרי' בריש מילתין (דף ג.) : **ו** עולת חול בשבת ט' משמע כהא דליברי חול אין קריבין בשבת ולא ב"ט וקשה דבסוף פרק טרק בקלפי (יומא מו.) אמר אברי חול שנתותרו עושה להן מערכה בפני עלמון וסודרן אפילו בשבת ואפי' לרב הוגא דפליג התם היינו דאיתו עושה מערכה בפני עלמון אבל דברי הכל סודרן על המערכה גדולה כן לריך (דף ט) וכן בסוף פ"ק השבת (דף כ.) דריש בכל מושבותיכם אי אתה מצבייר למישרי אברים ופדריס הוא דאתא והיינו איברי חול שנתותרו דאברי תמיד של שבת שנתקא מעל עולת התמיד בריש חלו דבריים (לעיל סו.) דוקא אברי עולת חול ממעט הכא וסודרן ר"ת וריב"א דהתם דוקא במשלה בן האור מיירי דנעשו כבר לחמו של מוצה שמטוך שהן לחמו של מוצה הרי הן כקרבן היום וחול מבמועדו אפי' בשבת וללישנא דאסיק נמי ההם דוקא בפסולין אי משלה בן האור אין אי לא לא לא למעוטי כשריין אתא אלא ה"ק דלא אלתריך בכשריין לאשמע' במשלה בן האור ומיהו אף בכשריין לא שריא אלא במשלה בן האור וריב"א מסופק בשאר קרבנות דלא תמיד ומשלה בן האור אי נעשו לחמו של מוצה למישרינהו בשבת דדילמא דוקא בתמיד מהי האי טעמא דקס תמיד דוחה שבת וא"כ דביומא (דף מו.) דריש לה מבמועדו ובפ"ק השבת (דף כ.) דריש מכלל מושבותיכם וי"ל דקרא דכלל מושבותיכם גלי על במועדו דאיירי אפילו באיברים ופדריס של חול והא דלא נקט ביומא קרא דכל מושבותיכם דהיא עיקר דרשה משום דניחא ליה למינקט דרשה דמועדו דשייכא אף גבי טומאה ובכל הקרבנות :

שמלן לצורין לצורין . ובדק עליונים ומלאן חלוזין : **עלמות קדשים** . לא בעו למיבדק תחתונים אבל עלמות פסח בעו למיבדק כוליה ובהא פליג רב זביד דארב נחמן דאי מלאן חלוזין לא חמייר שימוש נותר כולי האי להלריכו שריפה מספק ולומר בשר איסורייהו חללינהו : **כל תורה** אור **הגידין בשר** . הרי הן כבשר ונימנין עליהן בפסח ויולא ידי חובטו : **מוז מגידי נואר** . שהוא אלל הרחב וקשה ועץ בעלמא הוא : **שני גידין** . דקאמר עיקרן ומחלתן לשריפה היכי דמי : **ואי דלייטור** . ע"י שנתעללו באכילתן היינו נותר : **אלא פשיטא בגידי נואר** . קאמר ומשום שאין נאכלין ממחמת קשיין מני להו בהדי עלמות וקאמר דעיקרן לשריפה דמסתמא לא אכיל להו : **אי אמרם בשלמא בשר נינהו** . ואי אכיל להו נפיק בהו אמטו להכי בעי שריפה כו' : **לא נצרכא אלא לגיד הגשה כו'** . לעולם גידי נואר לאו בשר נינהו ושאר גידים בשר גמור וראוי לאכילה ומתני' דמשמע דיש גידים שהן כבשר ליטען שריפה וסתמן אין נאכלין דקאמר ישרפו בט"ו בניד הגשה שהוא רך וכשר לאכילה : **לרי יסודס** . דלמר אין עוהג אלל בלחת ולא ידעינן בהי מינייהו הילכך מתחלה עומד אותו של היתר לשריפה משום דלא ידע ליה לדיכילה : ופרכינן תיפשוט מיהא דמספקא ליה לרבי יהודה בהי נהיג דהא מילתא איבעיא לן בפ' גיד הגשה (מולין כ.) דקתני ר' יהודה אומר אין עוהג אלל בלחת והדעת מוכרעת של ימין ואיבעיא לן מיפשוט ליה לרבי יהודה דשל ימין ומאזי דעת דקא אומר דעת סוריה כדמפרש התם היך המיומנת שבת או דילמא ספוקי מספקא ליה ומואזי דעת דעת טעמיה כלומר משהברא הכי תיפשוט ממתני' מדקא אמר תחלתו לשריפה ודאי מספק' ליה הילכך שריפה בעו תרווייהו דאכל חד וחד אמר האי כדמבדק דהיתירא הוה והרי הוא נותר ומתחלתו לא היה יכול לאוכלו שמה זהו של איסור דאי פשיטא ליה אמאי תחלתו לשריפה דהיתירא ניכילה דאיסורא נשדייה : **לעולם פשיטא ליה דשל ימין** . ומתני' דלא מלי אכיל ליה ומלריך ליה שריפה כשנתערבו לאחר מכן . בשהוכרו לאו דוקא דודאי מתחלתו הוכרו דאין לך ארס שאיטו מכיר בין לר ימין ללד שמאל : **רב טשי אמר** . מתני' בשמונו של גיד קאמר דמותר מן התורה ונהגו איסור בו הלכך תחלתו לשריפה דכיון דמן התורה מותר חל איסור נותר עליו ובכלל נותר לא חשיב ליה דהאי על כרחו מתחלתו לכך עומד ואיזעריך למיתנייה באנפי נפשה ולאשמעינן דאסור לאוכלו : **שני גידין סן** . בירך : **פנימי הסמוך לפסח** . זה גיד הגדול המתוח על פני כל אורך הירך ופנימי קרי ליה שהוא בצד פנימי של ירך לר הרואה את הירך השנית : **וסמוך לפסח** . עלם הקולית המתוח בבוקא דאטמא וגם יולא מבוקא דאטמא ונמתח אלל אותו עלם על פני כל אורך הירך שאסור : **ומייבין עליו** . מלקות : **מילון** . זה גיד קצר הניתן בסוף השופי לרחבו ומילון קרי ליה על שם שהוא מוטל ללד חילון של ירך לר הרואה את האויר הסמוך לבשר שמובלע בבשר : **אסור** . מדרבנן : **ואין מייבין עליו** . כדמפרש טעמא התם אשר על קף הירך שהוא דפשיט כטוליה ירך והיינו פנימי אבל חילון לא ובההוא דקאמר תנא דידן דתחלתו אינו נאכל משום איסור דרבנן וטעון שריפה דחיל עליה שם נותר דחוי מדאורייתא : **ניסי עשה** . דבאש תשרפו : **ונידמי לא טעשה** . דמלאכת י"ט : **שאיין ט"ל עד בוקר** . בתרא דהא כבר כתיב קמא : **ולא עולם טול בייט** . אלמא אפילו הקטר עולה אינו דוחה י"ט וכ"ש שריפת פסול שלה ופסח קרבן של חול הוא דזריקת דמו בארבעה עשר ואין יכול להקטירו בלילה והא דכתיב לא לין לבקר דמשמע הא כל הלינה ילן הא אוקימנא בארבעה עשר שחל להיות בשבת צפ' תמיד נשחט (דף נט.) : **הוא ולא מכשריו** . היכולין ליעשות מצעור יום : ולא

מולין דף ט'
מולין דף ט"א
שם דף ט"ג
שבת דף ט"ד
דף ק"ג
תמורה דף ט'
ע"ש
[לעיל: ט"ז]